

[Gideon.]

udlånsgrænsen blev forhøjet med 5 mill. kr., og man måtte da, synes jeg, have grund til at tro, at denne forhøjelse ville dække lånebehovet i hvert fald nogle år ud i fremtiden.

Dette har altså vist sig at være en forkert opfattelse, og nu møder den højtærede fiskeriminister frem med et forslag om at sætte udlånsgrænsen yderligere op med 10 mill. kr. til 30 mill. kr., altså en fordobling af udlånsgrænsen i forhold til, hvad den var før loven af 1955. Den højtærede minister har øjensynlig villet helgardere sig denne gang. Ministeren henviser til, at maksimumsbeløbet på de 20 mill. kr. allerede er nået; ganske vist andrager restgælden af de ydede lån pr. 31. juli 1956 kun 13,5 mill. kr., men det oplyses, at banken allerede har givet tilsagn om lån på tilsammen ca. 6 mill. kr., og at der fra kvalificerede ansøgere ligger ansøgninger om lån til henved 2 mill. kr.; dermed er man altså nået op over udlånsgrænsen.

Som argumenter for de nye forhøjelser anføres de samme grunde, som blev anført til støtte for den forrige: dels den almindelige prisstigning, vi er inde i, dels den stigende efterspørgsel efter lån og endelig, at udviklingen, således som den foregående ærede ordfører også nævnte det, går i retning af bygning af stedse større kuttere, og det oplyses, at denne udvikling er fortsat endda i forøget tempo, således at der væsentlig hurtigere end ventet er lagt beslag på de øgede udlånsmidler. Jeg ved ikke, om denne, som det altså må antages, uforudselige udvikling har gjort sig lige stærkt gældende på alle områder, men at den har været gældende for prisudviklingen, ved vi jo alle, idet den ulykkelige inflationsbevægelse, vi er inde i, vitterlig har været fortsat i det år, der er gået, og altså efter den højtærede ministers opfattelse endda i forøget tempo.

Som jeg allerede fremhævede under forhandlingerne om den forrige forhøjelse, havde vi helst set, at denne udlånsvirksomhed kunne foregå ad privat vej — såfremt en sådan mulighed forelå — nemlig gennem en særlig kreditforening for fiskerierhvervet. Denne mulighed blev da også undersøgt under udvalgsbehandlingen dengang, men, som det også fremgik af udvalgets betænkning, førte de oplysninger, vi fik, og de indgående drøftelser, vi dengang

havde, til, at det fra alle sider måtte erkendes, at der ikke forelå nogen mulighed for at realisere denne tanke. Jeg skal ikke nu komme nærmere ind på de særlige vanskeligheder, der var forbundet med oprettelse af en sådan kreditforening, men kun nævne den korte afdragstid, som gælder — og også må gælde — ved disse lån, og det særlige risikomoment, der er på dette område som følge af de forskellige former for søpanteret i fartøjer, som kan opstå.

Derfor har man altså kun den hidtil eksisterende finansieringsform at falde tilbage på, såfremt man da har den opfattelse, at fiskerierhvervet trænger til og fortjener denne særlige støtte, og at dette er tilfældet, er det for mig ingen tvivl om. For det første må det erkendes, at fiskerierhvervet sikkert gennemgående er det erhverv, der har vanskeligst ved i tilstrækkeligt omfang at blive finansieret på sædvanlig måde, gennem banker og sparekasser; dernæst er der ingen tvivl om, at den udlånsvirksomhed, der gennem fiskeribanken har været formidlet siden dens oprettelse i 1932, i væsentlig grad har haft sin andel i den beundringsværdige udvikling, vi har været vidne til inden for fiskerierhvervet. Dertil kommer, at der ikke i denne form for støtte ligger nogen som helst form for tilskud fra det offentlige side, idet låntagerne selv fuldt ud forrenter og afdrager lånene, og der kræves en væsentlig økonomisk indsats fra de pågældende selv. Det er altså en udpræget hjælp til selvhjælp, der her er tale om, noget, som vi fra vor side altid har tillagt overordentlig stor betydning. Vi vil derfor også nu tilsige dette lovforslag om en forøgelse af udlånsmulighederne velvillig behandling.

Der er dog forskellige spørgsmål, som det vil være rimeligt at få nærmere oplysning om, f. eks. hvorledes og på hvilke vilkår de 5 mill. kr., som udlånsgrænsen sidst blev forhøjet med, er tilvejebragt, og hvorledes de midler, der må skaffes til veje, såfremt dette lovforslag bliver ophøjet til lov, agtes tilvejebragt, samt størrelsen af de terminsafdrag, der forventes at indgå i den nærmeste tid. Jeg har naturligvis ikke tænkt mig, at det højtærede fiskeriminister skulle give oplysning herom på nuværende tidspunkt — det er spørgsmål, som vi kan undersøge i det udvalg, der bliver nedsat.